

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΛΛΑΔΑ

Από την Αρχισυνταξία

Έξη με επτά εκατομμύρια υπολογίζεται η ομογένεια των 5 ηπειρών, αυτόνομη και αυτοδιοικούμενη που χρονολογείται πλέον των 200 ετών. Ήταν τα μεταναστευτικά πολυπληθή ρεύματα των Ελλήνων που ζήτησαν καλύτερη τύχη ζωής, άλλοι ξεκινώντας από την πατρίδα και άλλοι από τις χαμένες πατρίδες. Οι δεύτεροι έφεραν και την ετικέτα του πρόσφυγα, θλιβερή ή παρούσια... Η Ελλάδα τότε δεν ήταν δυνατόν να απορροφήσει όλους τους πρόσφυγες της μικρασιατικής καταστροφής, γι' αυτό και το μεγαλύτερο μέρος αυτών κατέφυγε στις 5 ηπείρους του πλανήτη. Η Δεύτερη Ελλάδα, ευτυχώς ανεπτύχθη πολιτειακά και πολιτιστικά που σήμερα μας επιτρέπει να την αποκαλούμε Δεύτερη Ελλάδα, δίχως να ξεχνάμε την Τριβρο και την Τένεδο, τις αδικοχαμένες πατρίδες.

Σκοπός του άρθρου αυτού είναι κάποιες απόψεις, δίχως να παρεμβαίνω στις δραστηριότητες της καθημερινότητας των αρχόντων και των αρχομένων. Θα ξεκινήσω με την ελληνικότητα των Ελλήνων του εξωτερικού σαν πρώτο θέμα για να δούμε τι είχαμε, τι έχουμε και τι μας απομένει για το μέλλον. Είχαμε πολλά Εκκλησίες, σχολεία, νοσοκομεία, λέσχες, γήπεδα, στάδια, εφημερίδες, περιοδικά... Έχουμε το τέταρτο από αυτά και απειλούμεθα για την πληρη εξαφάνισή τους στο μέλλον, εάν λάβουμε υπόψη τους μικτούς γάμους, την αφομοίωση, τον επαναπατρισμό και την αλλαγή στη μετανάστευση. Τα έθιμα καλά κρατούν, η αγάπη και η νοσταλγία για την πατρίδα επίσης καλά κρατούν, οι γέφυρες των θερινών διακοπών στην πατρίδα συντηρούνται διατηρούνται με ημερομηνία όμως λήξεως δυστυχώς ύστερα από 2-3 γενεές. Εκείνο όμως που είναι θλιβερό, είναι η ελληνική γλώσσα. Ανύπαρκτη στα νοικοκυριά, υπαρκτή για μερικές ώρες στα σχολεία του Σαββατοκύριακου και στα ολοκληρωμένα και μετρημένα σχολεία-7 εκατ. Περίπου η διασπορά, 7 σχολεία και αυτά υπό διάλυση.

Είναι γεγονός ότι τόσο η πατρίδα όσο και οι Κοινότητες δια μέσου της Εκκλησίας προσπαθούν να κάνουν τα πάντα δι' αυτό, όμως, η πραγματικότητα και η αλήθεια είναι σκληρή. Το βλέπουμε εξάλλου και το ζούμε με τα σκάστοτε φιλοξενούμενα παιδιά του εξωτερικού.

Επειδή λοιπόν το μέλλον είναι εκείνο που μας τρομάζει και που όντως είναι ζοφερό και επειδή οι πρόσφυγες και μετανάστες δυστυχώς ή ευτυχώς δεν προβλέπονται για τα χρόνια που έρχονται, το πρόβλημα γεννιέται αυτεπάγγελα: «Πως θα σώσουμε την Δεύτερη Ελλάδα;»

Δυστυχώς τα ΜΜΕ του απόδημου ελληνισμού δίνουν εικόνες της καθημερινότητας, ωραιοποιημένες, εφησυχασμού, αγγελικά πλασμένων κοινωνιών. Οι συνεντεύξεις είναι φτωχές, μη ανταποκρινόμενες στην πραγματικότητα, εφόσον κανείς δεν ενδιαφέρεται για τις τρίτες και τετάρτες των παιδιών της Δεύτερης Ελλάδας. Επειδή το αναφέρω, δεσμεύομαι να εμφανιστώ σε μία και να παρουσιάσω τα πράγματα με τ' όνομά τους, εάν και εφόσον δεν υπάρξει «κόλυμα».

Επειδή όμως, υπάρχει περίπτωση να συμβεί το δεύτερο, θα περιοριστώ σ' αυτό το ταπεινό μαθητικό εγχειρίδιο του απόδημου ελληνισμού, για να ξεκινήσω την εκστρατεία μου αυτή- να περισώσουμε και να διατηρήσουμε ό,τι έχουμε αποκτήσει με αίμα και θυσίες δύο αιώνων, ξεκινώντας με μια συσπείρωση πρώτα και μια επάνδρωση μετά. Η συσπείρωση θα μας ενώσει επικοινωνιακά και η επάνδρωση θα μας δώσει την γλώσσα, ανοίγοντας και όχι κλείνοντας σχολεία που τόσο ανάλογα αφήσαμε να κλείσουν το ένα μετά το άλλο και που σήμερα άλλο ένα είναι έτοιμο.

Με όλα τα ανωτέρω δεν αξιολογώ. Απλά επισημαίνω δίχως να αγνοήσω τα σημερινά εκκλησιαστικά και πολιτιστικά δρώμενα του απόδημου ελληνισμού που είναι και καταζωημένα και αζιτέπαινα. Είναι όμως εφησυχαστικά και παρηγορα. Διότι εάν τα βάλουμε στην μια πλάστιγγα της ζυγαριάς και από την άλλη τοποθετήσουμε τους μικτούς γάμους, την αφομοίωση και την παγκοσμιοποίηση, τότε θα γείρει καταλυτικά και επικίνδυνα στην άλλη. Τέλος τον κίνδυνο της εξαφάνισης, είμαι βέβαιος, ότι και θέλουμε και μπορούμε να τον καταπολεμήσουμε διότι είναι γνωστόν οικουμενικά ότι «Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ!».

G.P

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ Γράφει ο καθηγητής Γρ. Παπαφωτίου	4
Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΣΤΗΝ ΚΟΠΤΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ Γράφει ο κοπτολόγος Γ. Φουρτούνας	6-7
ΤΑ ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ Του Εκπαιδευτικού Γ. Βλάχου	11-14
ΠΑΡΟΙΚΙΑΚΟ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟ ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ Γράφει ο Εκπαιδευτικός Λάμπρος Μπενοβίλιας	15
ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Του Γεωργίου Δροσίνη 1924	16-18
ΜΟΡΦΕΣ- ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΛΑΔΩΡΙΤΗΣ	20-21
ΚΑΛΜΟΣ - ΥΓΕΙΑ	22
ΑΜΠΕΤΕΙΟΣ- ΣΗΜΕΡΑ	23-26
ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ- ΣΗΜΕΡΑ	29, 42,43
ΜΟΡΦΕΣ- ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ Λόγια της Πλώρης «Η Θάλασσα» Β' Μέρος	30-33
ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ Δεκαετία του '50	35-38
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ	40-41

Τριμηνιαίο Περιοδικό του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής

Εκδότης : Νικόλας Βαδής
Πρόεδρος Συλλόγου Αμπετείου Σχολής
Καλλιτεχνικός Διευθυντής: Άντεφ Νάκλα

Αρχισυντάκτης: Γρηγόριος Παπαφωτίου

Επιμέλεια: Νικόλας Βαδής, Εμάρω Βογιατζή

κάδμος

Είναι ένας όρος που συνδέεται με την επικοινωνία. Πολυτέλεια σχεδόν ανύπαρκτη για την παροικία. Αφομοιωμένη και συρρικνωμένη στους 250-300 στις εκάστοτε τακτικές συνελεύσεις, οι πάροικοι ζούνε τις στιγμές του μυθιστορήματος: Ο τελευταίος των Μοϊκανών.

Δυστυχώς οι άρχοντες και οι εκλεγμένοι του λαού έχασαν το στοιχείο της συσπείρωσης με την αθέατη αρνητική διαχείριση των ζωτικών προβλημάτων των απομεινάντων μεταναστών ύστερα από το καθεστώς της μεταπολιτεύσεως στην Αίγυπτο. Δεν κατάφεραν να καταστείλουν τον πανικό έτσι σήμερα έχουμε την ζοφερή εικόνα ενός πικρού κοκτέιλ ηθών και εθίμων, προσβεβλημένου από κάθε πλευρά εισβολής στην οικογένεια στην εκκλησία και στην ακοή μας. Τα παιδιά στο σχολείο κατά την διάρκεια των διαλειμμάτων επικοινωνούν στην αραβική. Μάταια προσπαθούν να τους μεταπείσουν οι καθηγητές τους.

Μέσα σε μια τέτοια ζούγκλα αμηχανίας και αβεβαιότητας, οι μικτοί γάμοι βρίσκονται στο ζενίθ τους, η ελληνική γλώσσα στο ναδίρ της και η πολιτιστική μας δραστηριότητα με πέμπτη στην ελληνομάθεια. Το έχω ξαναγράψει: «ποτιζουμε ξένες αυλές». Οι φιλέλληνες ελληνομαθείς δεν θα σώσουν την διασπορά, διότι έτσι, έχουμε αντί συσπείρωσης διάλυση αφενός και «διαίρει και βασίλευε» αφετέρου. Ο κάθε οργανισμός έχει τη δική του σημαία, τη δική του Καρέκλα.

Η επίπτωση όλης αυτής της καταστάσεως είναι στο σχολείο και στην μάθηση και μη μου πείτε για τους καθηγητές, διότι αυτοί οι άνθρωποι διενεργούν άθλο. Άλλες είναι οι αιτίες. Όταν στον βάλτο μαλλώνουν τα βουβάλια την πληρώνουν τα βατράχια και ο νοών νοήτω. Αρχίσα με μια γκριζα εικόνα της παροικίας που είναι και η πραγματικότητα και που κανένας δημοσιογράφος, χρόνια τώρα δεν απέδωσε την αλήθεια, ωραιοποιώντας τις καταστάσεις. Το ποτήρι όμως ξεχείλισε και σύντομα η Αλήθεια θα βρει το δρόμο της.

Η επικοινωνία που λείπει έχει δύο ταυτότητες.

Η πρώτη αφορά τους εναπομεινάντες σε μικρό αριθμό μετανάστες και η δεύτερη τη διεθνή διασπορά, την Δεύτερη Ελλάδα, όπως αναφέρεται στο κύριο άρθρο.

Για την πρώτη υπάρχει ελπίδα συσπείρωσης με την κινητοποίηση και δράση της Εκκλησίας. Εάν μιλήσουμε για το Κάιρο δειγματικά, μπορεί, στις 5 εκκλησίες που λειτουργούν τις Κυριακές, με επιτροπή τους 5 κληρικούς αντιστοίχως να χρηματοδοτήσουν τα 5 λεωφορεία της παροικίας και να δρομολογήσουν αυτά αφού έλθουν πρώτα σε τηλεφωνική επαφή με τους παροίκους από τις σχετικές λίστες που υπάρχουν στις οργανώσεις, στα σωματεία κλπ. Η τηλεφωνική επικοινωνία έχει πάντα θετικά αποτελέσματα και γι' αυτό, χρειάζονται εθελοντές με φωνές προγραμματισμού, απόψεις και αποφάσεις για την μελλοντική εξέλιξη της παροικίας σχετικά με την εκπαίδευση, την επάνδρωση των σχολείων και όλα τα άλλα συναφή θέματα που μας απασχολούν.

Για τη δεύτερη ταυτότητα το σχέδιο είναι γενναίο, τολμηρό και δύσκολο εφόσον πέσει στους ώμους της Πολιτείας. Αυτό ονομάζεται Ραδιοτηλεοπτική κάλυψη με την ίδρυση ραδιοτηλεοπτικού καναλιού ΕΡΤ4 για τα 7 εκατ. Ελλήνων της Διασποράς. Εάν μου πείτε για την Οδύσσεια αυτό παρομοιάζεται με το: «ένας κόκκος δεν φέρνει την άνοιξη» ή «με μια σταγόνα στον Ωκεανό».

Αναφέρθηκε η λέξη επάνδρωση. Θα επανέλθω σε άλλο ξεχωριστό άρθρο. Επιγραμματικά αναφέρω ότι για τη συντήρηση και την επιβίωση της Δεύτερης Ελλάδας πρέπει να ανοίγουμε και όχι να κλείνουμε σχολεία.

Σ' αυτό, καθήκον έχει η Πατρίδα να μεριμνήσει και να σκύψει στοργικά και με ευαισθησία στο θέμα αυτό. Το θέμα το ερευνώ και το παρακολουθώ προσωπικά από πενταετίας και πλέον.

Τέλος από τα ανωτέρω προκύπτει η ΕΙΔΗΣΗ: 1) ΕΡΤ4 και 2) Η Επάνδρωση με το σύνθημα της συσπείρωσης και την εφαρμογή του ρητού «ΕΝ ΤΗ ΕΝΩΣΕΙ Η ΙΣΧΥΣ».

Γ.Π

Κέντρον Ερεύνης Φυσικής της Ατμοσφαιρας και Κλιματολογίας
Γ' Σεπτεμβρίου 131, ΤΚ 11251, Αθήνα

Αθήνα, 20 Μαΐου 2008

Προς
τον Αξιότιμο Κύριο Ν. Βαδή
Πρόεδρο
Συλλόγου Αμπετείου Σχολής
Ενταύθα

Θέμα: **Απονομή Διπλώματος συμμετοχής στο Nobel Ειρήνης 2007 σε δύο Έλληνες επιστήμονες**

Αξιότιμε Κύριε Πρόεδρε,

Όπως γνωρίζετε, η Διακυβερνητική Επιτροπή για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC), όργανο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, εβραβεύθη μαζί με τον τ. Αντιπρόεδρο των ΗΠΑ, κ. Al Gore, με το **Nobel Ειρήνης 2007**.

Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, διά του υπό την εποπτεία του Προγράμματος Περιβάλλοντος, επέλεξε να απονεμίσει **Δίπλωμα συμμετοχής στο Nobel Ειρήνης 2007** σε ένα μικρό αριθμό επιλέκτων επιστημόνων, οι οποίοι κατεχοχόν συνέβαλλαν με τις επιστημονικές τους εργασίες εις την απονομή της υψίστης αυτής διακρίσεως στη Διακυβερνητική Επιτροπή για την Κλιματική Αλλαγή. Το ανωτέρω Δίπλωμα συμμετοχής στο Nobel Ειρήνης 2007 απενεμήθη στον υπογράφοντα και στο συνάδελφό μου και διάδοχό μου στο Εργαστήριο Φυσικής της Ατμοσφαιρας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Καθηγητή κ. Α. Μπάη, αντίγραφο του οποίου μαζί με τη σχετική επιστολή ευχαρίστως επισυνάπτω.

Πιστεύω ότι η ανωτέρω τιμητική διάκριση ενός συλλογικού Nobel Ειρήνης που απονέμεται για πρώτη φορά σε Έλληνες επιστήμονες αντανακλά τη σημαντική ερευνητική προσπάθεια στον τομέα των πλανητικών μεταβολών, η οποία επιτελείται και στη χώρα μας. Η επιστολή μου αυτή αποσκοπεί στο να ενημερώσει την πνευματική και πολιτική ηγεσία του τόπου σχετικά με αυτή την εξαιρετική διάκριση για την οποία τόσο ο κ. Μπάης όσο και εγώ αισθανόμαστε εξαιρετικά υπερήφανοι.

Με τιμή

Χρήστος Ζερεφός
Ακαδημαϊκός

Προς τον Αξιότιμο
Κύριο Χρήστο Ζερεφό
Ακαδημαϊκό

Αθήνα, 10 Ιουλίου 2008

Αξιότιμε κύριε Καθηγητά,

Ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής σας εκφράζουν θερμά συγχαρητήρια για το Δίπλωμα συμμετοχής στο Nobel Ειρήνης 2007 που σας απονεμήθηκε μέσα από ικανό αριθμό επιστημόνων και το οποίο θεσμοθετείται από την Διακυβερνητική Επιτροπή για την κλιματική αλλαγή, όργανο του Οργανισμού του Ο.Η.Ε.

Ευρισκόμενος ολόκληρος ο πλανήτης σε μια συνεχή κατάσταση δραματικών εξελίξεων με περιβαλλοντολογικές και κλιματικές αλλαγές, παρακολουθεί με ακατάπαυστο ενδιαφέρον και αγωνία τις πραγματικές εντυπωσιακές επιστημονικές μελέτες και εργασίες που λαμβάνουν χώρα από την παγκόσμια επιστημονική κοινότητα, εξέχον και παγκοσμίως αναγνωρισμένο μέλος της οποίας ανήκετε και εσείς.

Ιδιαίτερη χαρά και τιμή έχουμε και για το λόγο της ιδιαίτερης καταγωγής σας, από τους κόλπους του Αιγυπτιακού Ελληνισμού, ο οποίος στην μέχρι τώρα διαδρομή του έχει αναδείξει πλήθος ικανών και παγκοσμίως γνωστών επιστημόνων σε όλες τις επιστημονικές χώρες.

Η μεγαλύτερη όμως ικανοποίηση μας ότι περατώσατε της σπουδές σας στην Αμπέτειο Σχολή γνωστή έως και σήμερα στον Αιγυπτιακό χώρο και παγκοσμίως και αναδειχθήκατε μέσα από αυτή, ξεκινώντας την επιστημονική σας πορεία εφοδιασμένος με την πάντα επίκαιρη αρχή της προσφοράς στο κοινωνικό σύνολο δια του επιστημονικού αντικειμένου σας.

Η τιμητική σας διάκριση θα ανακοινωθεί μέσα από την ιστοσελίδα της Αμπετείου Σχολής, η οποία είναι γνωστή σε όλους τους Αιγυπτιώτες εντός και εκτός Ελλάδος, καθώς επίσης και στο περιοδικό ΚΑΔΜΟΣ.

Ευχόμενοι για συνεχή πρόοδο και επιτυχίες στο σπουδαίο και πολύτιμο έργο σας,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΔΗΣ

Η ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΚΑΙΤΗ ΜΠΑΡΑΜΙΛΛΗ

Από το ημερολόγιο της Μεγάλης Ελλάδος Γ. Δροσίνης 1924

(Το άρθρο αυτό αποτελεί το πρώτον μέρος μιας ανεκδότου μελέτης περί του αισθήματος της φύσεως εις τα Δημοτικά Τραγούδια μας: εις το δεύτερον μέρος περιλαμβάνονται τα δένδρα, τα άνθη και οι καρποί και εις το τρίτον τα βουνά, τα ποτάμια, η θάλασσα και τα ουράνια φαινόμενα.)

Β' ΜΕΡΟΣ

ΖΩΑ ΚΑΙ ΠΟΥΛΙΑ ΣΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΑΣ

Όταν περάσει ο χειμώνας, ο βαρύς και δύσκολος για τους βοσκούς και για τα κοπάδια τους, κ' έρθει πάλι η άνοιξη, τι πανηγύρι είναι ξεκίνημα για τα ψηλώματα, μακριά από τη ζέστη κι από την ξέρα των κάμπων:

*Τώρα είν' Απρίλης και χαρά, τώρα είναι καλοκαίρι,
παν τα κοπάδια στα βουνά να ξεκαλοκαιριάσουν,
παν και κοντά οι τσοπάνηδες βαρώντας την φλογέρα,
παν να τυροκομήσουνε και τη νομή να βγάλουν,
να πιούν νερό από τα βουνά, να πάρουν τον αέρα.*

Από τα ζώα του σπιτιού και της δουλειάς το άλογο είναι το περισσότερο τραγουδημένο. Ένα καλό άλογο είναι φίλος και σύντροφος πολύτιμος. Γι' αυτό λέει η αρχή κάποιου τραγουδιού: Κανένα δε με μάρανε μεσ' τον απάνω κόσμο σαν τα' άλογο το γλήγορο... Τ' άλλα δύο, που ποθεί ύστερ' από τα' άλογο, είναι: άξιο ζευγάρι βοδιών για το χωράφι και πιστή γυναίκα για το σπίτι του.

Το ηρωικό μικρό Βλαχόπουλο του Ακριτικού τραγουδιού από το πιστό και δυνατό του άλογο προσμένει τη νίκη:

*Εσύ μαύρε μου, δυνατέ, άζιε κι αντρειωμένε,
δύνασαι, μάτια μ' δύνασαι να πλέξεις μέσ' στο αίμα;
Δύναμαι, αφέντη μ' δύναμαι να πλέξω μεσ' στο αίμα
μον' δέσε το κεφάλι σου με κόκκινο μαντήλι,
μην τόχει τάχα και ριχτώ μέσ' σε βαθύ χαντάκι.*

Πλανεμένος σε ξένο τόπο, νύχτα, μη ξέροντας τα κατατόπια, από τα' άλογο του προσμένει ο ξενιτευτής τη σωτηρία και του τάζει άξια πληρωμή:

*Μαύρε μου γοργογόνατε κι ανεμοκυκλοπόδη,
πολλές φορές με γλύτωσες κι από βαριές φορτούνες,
κι αν με γλυτώσεις, μαύρε μου, από τούτη τη φορτούνα,
τα τέσσαρα στο πέταλα χρυσά θα σου τα κάνω,
τα δακτυλίδια της ξανθής πρόκες θα σου περάσω.*

Στο περίφημο ακριτικό τραγούδι της αρπαγής της νύφης από τον καλό της την ώρα που θα της φορέσουν το στεφάνι, για να δώσουν σε άλλον, το άλογο, το πιστό στην κυρά του άλογο, που δεν ξεχνά τις καλωσίνες της – το άλογο αυτό γίνεται ο αληθινός σωτήρας της. Κι όχι κανένα νέο, δυνατό, ζωηρό άτι. Αυτά όλα δειλιάζουν, όταν τους λέει ο αφέντης πόσο μακριά και πόσο γρήγορα πρέπει να πάνε. Το πιο γέρικο άλογο του στάβλου στο απελπισμένο κάλεσμα του αφέντη του αποκρίνεται:

*Εγώ είμαι γέρος κι άρρωστος, ταξίδια δε μου πρόπον,
μα για χατίρι της κυράς να μακροταξιδέψω,
όπου μ' ακριβοτάγισε στο γύρο της ποδιάς της,
κι όπου μ' ακριβοπότισε στη φούχτα του χεριού της.*

το γέρικο άλογο κάνει φτερά και προφταίνει την ύστερη ώρα, πριν του γάμου, απάνω στο τραπέζι. Από μακριά μηνά στην κόρη τον ερχομό του:

Ο μαύρος εχλιμίντρισε κ' η κόρη τον γνωρίζει,

Κι όταν βγαίνει να κεράσει τον νεοφερμένο καβαλάρη, που λέει πως τάχα είν' ο αδελφός της, το έξυπνο ζώο βοηθά να γίνει γρηγορότερα το άρπαγμα της νύφης:

Κι ο μαύρος εγονάτισε κ' η κόρη απάνω ευρέθη.

Ποιος τον φτάνει τώρα τον πιστό μαύρο, που έχει την κυρά του καθιστή στην αγκαλιά του καλού της! αέρας, σίφουνας γίνεται.

Μηδέ το μαύρο είδανε, μηδέ τον κορνιαχτό του!

Του κάκου τον κυνηγούν άλλοι καβαλάρηδες με τα γοργά τους τ' άλογα:

*Οπού 'χε μαύρο γρήγορο, είδε τον κορνιαχτό του,
κι οπού 'χε μαύρο πάρνακα, μηδέ τον κορνιαχτό του.*

Ο κημένος ο πιστός μαύρος, ύστερα από τέτοιον αγώνα, αν δεν έσκασε διπλοφορτωμένος ως που να γυρίσει στο στάβλο του, θα πήρε άλι την πληρωμή του από την κυρά του: θα τον ακριβοτάγισε στο γύρο της ποδιάς της, θα τον ακριβοπότισε στη φούχτα του χεριού της, και του άξιζε – αλήθεια του άξιζε!

Το αντίθετο όμως γίνεται σ' ένα άλλο δημοτικό τραγούδι. Εκεί το άλογο ξέρει πως δεν είναι αληθινή η αγάπη του αφέντη του κι αντί να τον βοηθήσει στο ξεπλάνημα της κόρης, της φανερώνει την αλήθεια και γίνεται σωτήρας της. Ο καβαλάρης του ξελογιαστής είναι ένας ωραίος λεβέντης:

*Σαν ήλιος φέγγει η σέλα του, σαν άστρι η φορεσιά του
κι όσα κοράσια κι αν τον δουν όλα φίλι του δίνουν,
μα το κοράσιο η Ελενιώ φίλι και δεν του δίνει:
Φοβούμαι σε, πλανόματε, πως έχεις κι άλλη αγάπη.*

Μα το σπαθάκι οπού βαστώ και μα το χαϊμαλι μου, άλλη καμιά δεν αγαπώ...
Η Ελενιώ είν' έτοιμη να πιστέψει τους όρκους του. Μα ξαφνικά:

*Ο μαύρος του ο αμίλητος τότε μιλεί και λέει:
Σε πάσα χώρα έχει ενιά, σε πάσα κάστρο δέκα
και στην Κωνσταντινούπολη παιδιά με τη γυναίκα.*

Σύντροφος πιστός όχι στην απόκτηση μιας ευτυχίας, αλλά στην ώρα του θανάτου φαίνεται το πολεμικό άλογο, ο γρίβας του βαριοπληγωμένου πολεμιστή. Βλέποντάς τον αιματοκυλισμένο κάτω στη γη, σκύβει και τον καλεί πονετικά:

Σήκω αφέντη, καβαλίκια!

Κι ο καβαλάρης, που ξεψυχά μόνος κι έρημος, μακριά από τον τόπο του κι από το σπίτι του, μιλεί με του άλογο του, το μόνο του φίλο, και του δίνει τις στερνές συγκινητικές παραγγελίες:

ΣΧΟΛΙΑΖΟΥΜΕ...

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΗΣ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΔΕΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΜΠΕΤ. Ξεχνούν όμως κάτι άλλο που οι αδελφοί Αμπέτ δεν ήθελαν. Η προθυμία και το σύστημα μάθησης που εφαρμόζουν είναι αναποτελεσματικό και απογοητευτικό. Πολύ παιχνίδι και λίγη εργασία. Ισορροπία ανύπαρκτη και οι καθηγητές προβληματισμένοι για την Γλώσσα.

Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ. Καλά όλα αυτά. Όμως επίσης καλά θα ήταν να δοθεί μεγάλη προσοχή στα σχολεία. Δίχως αυτά, τα πάντα τελειώνουν. Πόρτ Σαΐδ, Τάντα, Ισμαηλία κ.α. – μάρτυρες αναμφισβήτητοι. Λύσεις υπάρχουν αρκεί να τις ερευνήσουμε.

28-02-2008

ΣΤΗΝ ΟΠΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΪΡΟΥ ΘΑΥΜΑΣΑΝ ΤΟ ΒΑΘΥ ΓΑΛΑΖΙΟ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ. Η Όπερα έχει τη δική της ιστορία. Η ελληνική παροικία του '40 έχει το μερίδιό της. Το Πολιτιστικό Κέντρο αξιέπαινα πράττει. **ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΠΕΝΟΒΙΑΣ.** Πιστός θεματοφύλακας των οσίων και ιερών της παροικίας. Πετυχημένο το αφιέρωμα προς τον Έλληνα Πρέσβη κ. Ι. Ζέππο.

ΟΛΟΙ ΤΗΝ ΤΣΙΚΝΟΠΕΜΠΤΗ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ. Ο Προσκοπισμός σώζει ζωές?. Η προσφορά του στη νεολαία είναι ανεκτίμητη. Μακάρι όλα τα παιδιά να ήταν πρόσκοποι.

03-03-2008

ΑΞΕΧΑΣΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΟΠΕΙΟ. Τα έθιμα στην παροικία καλά κρατούν. Οι πάροικοι τι κάνουν για να διαφυλάξουν. Η απάντηση στη συσπείρωση.

ΑΝΑΒΙΩΣΑΝ ΠΑΛΙΕΣ ΚΑΛΕΣ ΜΕΡΕΣ. Ο αθλητισμός είναι πάντα επίκαιρος. Η ευγενής άμιλλα και ειδικά μεταξύ των μαθητών διαφορετικών σχολείων είναι περισσότερο ευεργετική. **ΕΠΕΣΤΡΕΨΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ κ.κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β'.** Ευχόμεθα δύναμη και καλό κουράγιο στο Θεάρεστο έργο του.

17-03-2008

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΥΦΥΠΕΞ κ. Θ. ΚΑΣΣΙΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ 25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821. Στέκομαι στο «... το οφείλουμε στους προγόνους μας αλλά ακόμη περισσότερο στους εαυτούς μας και στα παιδιά μας». Με όλο το σεβασμό θα παρακαλούσα τον κ. Υπουργό να μας θυμηθεί στα δύο βασικά σημεία που αφορούν την αναβίωση της παροικίας: 1) Την επάνδρωση και 2) τη συσπείρωση όλταν ζητήσουμε τη βοήθειά του.

ΝΕΑ ΠΤΕΡΥΓΑ ΠΑΡΟΙΚΙΑΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ Ε.Κ.Κ. Θερμά συγχαρητήρια από καρδιάς. Ευχόμεθα και στην επέκτασή τους, στους λοιπούς τομείς των δραστηριοτήτων τους. **ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ.** Επειδή η ανακοίνωση προσκαλεί την παροικία, θεωρούμε ότι οι ιδιαίτερες προσκλήσεις ήταν περιττές εφόσον είναι γνωστή η θαλασσοταραχή που προκαλείται κάθε φορά που γίνεται κάποια εκδήλωση. Επίσης ο αγιασμός εγκαινίων αποτελεί έκπληξη για κάτι που προϋπήρχε εδώ και πολλές δεκαετίες.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΛΛΗΝΑ ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΑΠΟΔΗΜΩΝ. Εύλογα τα ερωτήματα του βουλευτή και χρίζουν σοβαράς μελέτης και έρευνας. Εάν βάλουμε στη ζυγαριά την ελληνομάθεια στους ξένους υπηκόους με τις τεράστιες δαπάνες τους και στην άλλη βάλουμε τα ελληνικά των αποδήμων, τότε επαληθεύεται η διαρκώς επαναλαμβανόμενη παρατήρηση: ? ποτιζουμε ξένες αυλές?. Είναι καιρός το Υ.Π.Ε.Π.Θ. να ερευνήσει το θέμα και να αποδώσει δικαιοσύνη και νοικοκύρεμα στις δαπάνες.

24-03-2008

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ. Αναφερόμενος στην Ιστορία του θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ορισμένα πράγματα. Ο Κάδμος είναι το μαθητικό περιοδικό της Αμπετείου που αυτεπάγγελτα ανήκει και στους αποφοίτους και όχι μόνο. Είναι και η επέκτασή του στην πατρίδα με την επωνυμία Σύλλογος Αμπετείου. Η αναφορά αυτή δεν είναι τίποτε περισσότερο από μια διευκρίνιση και μια παράκληση: επικοινωνήστε με όλους τους αποφοίτους εντός και εκτός Αιγύπτου.

ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ. Γηροκομείο ένα ουσιώδες πρόβλημα της παροικίας. Μελλοντικά θα επανέλθουμε. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.** Το σχολείο ως κόρη οφθαλμού. Υπάρχουν σκέψεις και οράματα γι' αυτό. Όταν θα αρχίσει η υλοποίηση των σχετικών προγραμμάτων επανδρώσεως των σχολείων του εξωτερικού θα επανέλθουμε.

ΣΤ. ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΤΟ Σ.Α.Ε. ΤΙΜΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ. Με δέος παρακολουθούμε τις δραστηριότητες του καταξιωμένου προέδρου. Δύο πράγματα ζητάμε: Ελληνικά σχολεία στο εξωτερικό και τη συσπείρωση του απόδημου ελληνισμού στο επίπεδο γλώσσας.

Γ.Π.

40 Χρόνια Μετά !

Θυμάστε ;;

Πριν από ακριβώς 40 χρόνια !

Ήταν Παρασκευή, 28 Ιουνίου του 1968, 6.30' μμ., εκείνο το ζεστό απόγευμα στην αυλή της Αμπετείου Σχολής.

Αξέχαστο θα μου μείνει το παρακάτω σκηνικό !

Έξω από το γυμναστήριο, που είχε στηθεί μία εξέδρα, σε εκείνες τις ξύλινες σχολικές καρέκλες, καθόντουσαν οι αυστηρές καθηγήτριες και αυστηροί καθηγητές μας, Αιγύπτιοι και Έλληνες, που, μέσα από τα δόντια τους, ξεχώριζες ένα κρυφό χαμόγελο υπερηφάνειας για το έργο που πρόσφεραν-πόσα παιδιά πέρασαν από τα χέρια τους αμέτρητα ! Αριστερά μία έδρα καθηγητού. Εκεί έβλεπες μικρά ρολαρισμένα χαρτιά δεμένα με μία μπλέ κορδέλα ... ήταν τα απολυτήρια. Δίπλα, ένα ψηλό, χοντροκομμένο, παλιομοδίτικο μεταλλικό μικρόφωνο και όρθιος ο αείμνηστος Διευθυντής Θ. Κονάς, με το πεταχτό μουστάκι και, όπως πάντα, το αυστηρό του ύφος και λιγάκι αγχωμένος .

Κάτω, οι καρέκλες σε θεατρική διάταξη και πλήθος οι προσκεκλημένοι. Στο κέντρο της πρώτης σειράς έβλεπες την γλυκιά και καλοσυνάτη παρουσία (του Θείου, έτσι τον λέγαμε) του Μακαριστού Αρχιεπίσκοπου Σινά Κυρού Πορφυρίου του Γ', δεξιά του ο τότε Γραμματέας της Ι.Μ. Μονής και καθηγητής μας Μακαριστός πατ. Γρηγόρης, αριστερά του ο

τότε καθηγητής μας και νυν Σεβασμιότατος Αρχιεπίσκοπος Σινά κ.κ. Δαμιανός και μαζί τους και άλλοι Πατέρες της Μονής. Πιο δίπλα, κουστουμαρισμένοι, οι Επίσημοι, Διπλωματικοί, Προξενικοί και Κοινοτικοί. Εκπρόσωποι Φορέων, Σωματείων και Συλλόγων της Ελληνικής Παροικίας του Καΐρου και πιο πίσω, εμείς, οι Απόφοιτοι πια και όχι μαθητές - τι μεγάλη και ωραία λέξη αυτό το Απόφοιτοι!- με τα καλά μας ρούχα, με τους γονείς, συγγενείς και φίλους.

Παρόντες και οι φύλακες άγγελοι μας, για το μεν σχολείο ο κ. Γλαρός χωρίς την βίτσα και ο κ. Θωμαΐδης χωρίς την σφυρίχτρα του, για τα δε λεωφορεία ο μέγας οδηγός και άρχων μηχανικός όλων των αυτοκινήτων Μονής και Αμπετείου, ο κυρ. Κώστας, με την δυνατή - αυστηρή του φωνή, και η καλή μας κα. Σοφία με την μητρική της αγάπη που είχε για όλα τα παιδιά. Τί τραβούσαν όλοι αυτοί από εμάς τα ζουζούνια !

Η αιτία, μία σεμνή τελετή :- « Απονομή των Απολυτηρίων στους Αποφοίτους της Αμπετείου Σχολής του Σχολικού Έτους 1967-1968 ». Να, κάπως έτσι έλεγε η επίσημη πρόσκληση .

Στις 7.30 μ.μ. η τελετή ξεκίνησε με την προσευχή, ακολούθησαν οι καθιερωμένοι λόγοι, μετά τα βραβεία στους Αριστούχους, οι έπαινοι και οι διάφορες υποτροφίες ή βοηθήματα από τις Ενώσεις, τα Σωματεία και τις Αδελφότητες

Η Αμπέτειος Σχολή Καΐρου στην περιοχή Ντέρ ελ Μαλάκ.

(Ηπειρωτών, Λημνίων, Καρυστίων, Χιωτών, Φιλόπτωγου, κ.α.), και μετά η μεγάλη στιγμή! Ένα – ένα, ο κ. Κονάς, με αλφαβητική σειρά, φώναζε τα ονόματα των Αποφοίτων της Σχολικής Χρονιάς 1967-1968. Ήταν τα ονόματά μας !!! Περνούσαμε στητοί και κορδωμένοι, αλλά και γρήγορα, για να παραλάβουμε το πολυπόθητο απολυτήριό μας. Σειρά είχε πρώτα το Πρακτικό, μετά το Κλασικό και όπως πάντα τελευταίο το Εμπορικό (αλήθεια γιατί ;).

Όλες και όλοι χαρούμενοι και γελαστοί που αφήναμε το Σχολείο και θα πετούσε, ο καθένας ελεύθερα πια, στο δρόμο που του είχε χαράξει η μοίρα .

Άλλοι συνεχίσαμε σε Πανεπιστήμια του Καΐρου, άλλοι φύγαμε για σπουδές στην Ελλάδα, Αγγλία, Η.Π.Α. ή αλλού και άλλοι ξεκινήσαμε την επαγγελματική μας σταδιοδρομία . Πέρασαν τα χρόνια, παντρευτήκαμε, έχουμε παιδιά και εγγόνια .

Οι καιροί και οι συνθήκες τα έφεραν έτσι, ώστε σπάνια βλέπουμε ή ακόμα και τηλεφωνούμε. Δεν ξέρω αν είναι αυτή η δικαιολογία είναι η πραγματικότητα ή είναι και άλλοι λόγοι .

Βλέπεις έχουμε σκορπιστεί σε Αθήνα (θα την έλεγα μάλλον χαώδη – τσιμεντο - υπερπληθυσμιακή Αθήνα) , Αγιο Νικόλαο Κρήτης, Αγίους Θεοδώρους, Έδεσσα, Κόρινθο, Μύρινα Λήμνου, Πάτρα, Ρέθυμνο, Κάιρο, Λευκωσία, Βρυξέλλες, Μάντσεστερ, Ζυρίχη, Πολωνία, Νέα Υόρκη, Τάμπα Φλόριντας, Μπαχρέιν .

Είναι και αυτοί που πολύ νωρίς έφυγαν από κοντά μας, ο Λευτέρης, ο Σωκράτης, ο Πίγκης □ πάντα όμως με πολλή αγάπη τους θυμόμαστε. Αν και κάπως αργά το θυμήθηκα, και ας με συγχωρέσουν γι' αυτό, θα ήθελα πολύ να ευχαριστήσω από βάθους καρδιάς την Ι.Μ. της

Αγίας Αικατερίνης του Ορους Σινά, τον Σεβασμιότατο Αρχιεπίσκοπο Σινά Φαράν και Ραιθώ , τους καλούς Πατέρες της Μονής, την Εφορεία της Σχολής, τη ΜΕΓΑΛΗ μας Αμπέτειο Σχολή με ΟΛΟ το προσωπικό και ιδιαίτερα ΟΛΟΥΣ τους ακούραστους αυτούς λειτουργούς καθηγητές μας για τις γνώσεις που με πολλή αγάπη και απλόχερα πρόσφεραν σε όλους εμάς.

Να είναι καλά, να είναι υπερήφανοι και να μας καμαρώνουν !

Σας διαβεβαιώνω ότι είμαι τυχερός που είχα : Συμμαθήτριες την Αλίκη, Άννα, Βιολέτα, Δανάη, Δέσποινα, Ελένη, Ελισσάβη, Ήβη, Ηρώ, Καίτη, Κούλα, Λίλα, Μαίρη, Μάρω, Νίτσα, Ντένα, Ρέα, Ρένα, Ρόζα, Σάβη, Σουζάνα, Σοφία, Φιφή, Φούλα, Χρυσούλα-Σούλα και Συμμαθητές τον Άλκη, Αντώνη, Βαγγέλη, Βασίλη, Γιάννη, Γιώργο, Γρηγόρη, Δημήτρη, Θεοδόση-Ντόση, Κώστα, Μανώλη, Μίλτο, Μιχάλη, Νάσο, Νέστωρ, Νικόλα, Νταρούς, Ντένη, Ντιντή, Παντελή, Πάρι, Πέτρο, Σπύρο, Στέλιο, Τάκη, Τίτη-Μπακαφίκη, Τόνη, Φίλιππα, Χάνγκ .

Δεν πιστεύω να έχω ξεχάσει κανένα όνομα, τα έγγραφα όλα από μία φορά με αλφαβητική σειρά, όπως τους φώναζαμε και με τα παρατσούκλια μας.

Οφείλω όμως μια συγγνώμη στην Μαίρη και ένα ευχαριστώ στον Νάσο .

Τέλος, ένα μόνο έχω να πω :

Εύχομαι ΥΓΕΙΑ σε όλους εμάς και στις αγαπημένες μας οικογένειες.

Άντε γειά σας τώρα, Καλό σας Καλοκαίρι ,

Με Πολλή Αγάπη ,

Κώστας Ευφροσύνης

40 Χρόνια Μετά !

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ AIDS

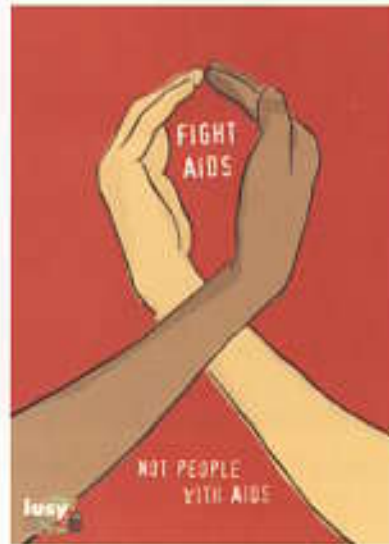
AIDS είναι τα αρχικά των λέξεων Acquired Immunodeficiency Syndrome (Σύνδρομο Επίκτητης Ανοσολογικής Ανεπάρκειας). Είναι το τελικό στάδιο μιας λοίμωξης που προκαλείται από έναν ιό, τον ιό HIV (Human Immunodeficiency Virus).

Τι είναι φορέας; Είναι το άτομο που έχει μολυνθεί με τον ιό, αλλά δεν έχει νοσήσει ακόμα (δηλ. δεν έχει παρουσιάσει κανένα σύμπτωμα). Λέγεται και HIV (+) άτομο ή οροθετικός για HIV. Το άτομο αυτό μεταδίδει τον ιό στους άλλους μέσω του σεξ, αίματος ή με τον τοκετό (περιγεννητική μετάδοση).

Τι σημαίνει Ανοσολογική Ανεπάρκεια; Με ποιό τρόπο προκαλείται από τον ιό;

Ο οργανισμός του ανθρώπου διαθέτει μια τεράστια ποικιλία αμυντικών όπλων απέναντι στα χιλιάδες μικρόβια και τους μικροοργανισμούς που υπάρχουν στο περιβάλλον. Την άμυνα αυτή την έχει αναλάβει το ανοσοποιητικό σύστημα. Το σύστημα αυτό αποτελείται από διάφορες ομάδες κυττάρων και κυρίως από λεμφοκύτταρα. Το κυριότερο από τα κύτταρα αυτά, ο «αρχηγός» ή λέγαμε της «αμυντικής ομάδας» του οργανισμού, είναι το T4 λεμφοκύτταρο. Τι ακριβώς κάνει το κύτταρο αυτό; Μόλις κάποιο μικρόβιο εισβάλλει στον οργανισμό, αυτό είναι που δίνει το σύνθημα και στη συνέχεια συντονίζει όλες τις αμυντικές ενέργειες του οργανισμού, ώστε τελικά να σκοτωθεί ο ξένος εισβολέας. Δυστυχώς όμως, ο ιός του AIDS αποδείχθηκε ο «πονηρότερος» των ιών, και βέβαια ο πιο επικίνδυνος: μπαίνοντας στο αίμα, προσβάλλει ακριβώς αυτά τα κύτταρα και τα χρησιμοποιεί σαν εργοστάσια παραγωγής νέων ιών ενώ ταυτόχρονα τα καταστρέφει. Το αποτέλεσμα είναι μοιραίο. Η άμυνα του οργανισμού καταρρέει με συνέπεια μικρόβια που σε φυσιολογικά άτομα δεν προκαλούν νόσο, σε ασθενείς με AIDS, να προκαλούν σοβαρές και συχνά θανατηφόρες αρρώστιες.

Προέλευση ιού. Πότε και που πρωτοεμφανίστηκε η νόσος; Μάθαμε τελικά από που προήλθε ο ιός; Στις δεκαετίες του 1960 και 1970 είχαν αναφερθεί μεμονωμένες περιπτώσεις ανεξήγητης ανοσοκαταστολής στις βιομηχανικές χώρες. Στον άνθρωπο βρέθηκαν αντισώματα του AIDS σε δείγματα αίματος του 1959. Πιο συγκεκριμένα σύμφωνα με το ιατρικό περιοδικό Lancet το σύνδρομο υπάρχει από το 1954 τουλάχιστον. Αυτό αποκαλύφθηκε από την επανεξέταση οργάνων ενός 25χρονου ναύτη, ο οποίος πέθανε το 1959 από μια «μυστηριώδη» ασθένεια. Τα όργανα του ναύτη είχαν φυλαχθεί γιατί η ασθένεια που τον οδήγησε στο θάνατο ήταν άγνωστη. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα των εξετάσεων ο ναύτης εκείνος έπασχε από AIDS και θα έπρεπε να έχει μολυνθεί τουλάχιστον 5 χρόνια νωρίτερα, δηλ. το 1954. Μετά το 1978, οι sporadικές περιπτώσεις πλήθυναν, μέχρι που τον Ιούνιο του 1981, μια σύντομη αναφορά από

Αμερικάνους γιατρούς, περιέγραψε 5 περιπτώσεις πνευμονίας από το μικρόβιο Pneumocystis Carinii σε ομοφυλόφιλους του Los Angeles που προηγουμένως ήταν υγιείς. Η Pneumocystis Carinii είναι ένα μικρόβιο που ενώ σε άτομα με φυσιολογική άμυνα δεν μπορεί να προκαλέσει ασθένεια, σε άτομα με μειωμένη άμυνα και ανοσία προκαλεί σοβαρές πνευμονίες, συχνά θανατηφόρες. Σχεδόν ταυτόχρονα, δημοσιεύθηκαν ανάλογα περιστατικά με κοινό χαρακτηριστικό τους την πτώση της ανοσίας του οργανισμού. Ήταν φανερό ότι ένα «μυστηριώδες σύνδρομο», με κλινικές εκδηλώσεις που μέχρι τότε σπάνιζαν, άρχισε να διαδίδεται επικίνδυνα μεταξύ των ομοφυλόφιλων. Τον Μάιο του 1983, πρώτος ο Γάλλος Montagnier και οι

συνεργάτες του, ανακοίνωσαν την απομόνωση του νέου ιού σε ένα ασθενή με λεμφαδενοπάθεια στο Παρίσι. Η αρχική πηγή του ιού φαίνεται πάντως από νεότερα δεδομένα, ότι είναι ο χιμπαντζής. Ο ιός πιθανόν μεταπήδησε στο άνθρωπο τα τέλη της δεκαετίας του '40 ή αρχές του '50, σαν αποτέλεσμα της ευρείας βρώσης τέτοιου κρέατος από τους ανθρώπους. Οι ερευνητές πιστεύουν ότι ο HIV-1 μεταδόθηκε στον άνθρωπο όταν κυνηγοί εκτέθηκαν στο μολυσμένο αίμα.

Συμπτώματα του ιού:

Τα πρώτα συμπτώματα του ιού μπορεί να είναι πυρετός, διάρροιες, απώλεια βάρους καθώς και υποτροπιάζουσες στοματικές μυκητιάσεις και λοιμώξεις από έρπητα είτε απλό είτε ζωστήρα. Η πτώση του οργανισμού έχει σαν συνέπεια την εμφάνιση διαφόρων καρκινωμάτων με χαρακτηριστικότερο το Σάρκωμα Kaposi. Στην εξέλιξη της νόσου εμφανίζεται πληθώρα συμπτωμάτων από όλα τα συστήματα, συμπεριλαμβανομένων και των νευρολογικών. **Πως μπορούμε να προφυλαχτούμε;** Λογικό είναι ότι από τη στιγμή που δεν υπάρχει αποτελεσματική θεραπεία, το μεγαλύτερο ρόλο στον αγώνα του AIDS παίζει η πρόληψη ή τουλάχιστον η επιβράδυνση του ρυθμού εξάπλωσης της επιδημίας. Απόλυτη προστασία απέναντι στον ιό δεν υπάρχει εκτός βέβαια αν απέχουμε από κάθε σεξουαλική δραστηριότητα ή αν έχουμε μια απόλυτα μονογαμική σχέση. Σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση τα προφυλακτικά είναι ότι καλύτερο μπορούμε να συστήσουμε. Δε μηδενίζουν βέβαια τον κίνδυνο, εάν όμως χρησιμοποιηθούν σωστά, η πιθανότητα μετάδοσης ελαχιστοποιείται. Θα πρέπει επίσης όλοι όσοι έχουν συμπεριφορά υψηλού κινδύνου, να την τροποποιήσουν. Οι τοξικομανείς φορείς του ιού, αποτελούν μια από τις κυριότερες πηγές μόλυνσης του ετεροφυλόφιλου πληθυσμού, γιατί μεταδίδουν τον ιό και στους σεξουαλικούς συντρόφους τους, στην περίπτωση αυτή πρόληψη σημαίνει χρησιμοποίηση συρίγγων μιας χρήσης.